

Městys Doudleby nad Orlicí 4/2020

Z P R Á V Y

Procházka ranními Doudlebami
(foto Jiří Kaplan)

Vážení spoluobčané,

dva měsíce od vydání minulého Zpravodaje nám opět uběhly jako voda a vy otvíráte již čtvrté letošní číslo doudlebských zpráv. Co se u nás za tu dobu stalo?

Když hovořím o té vodě: v minulém vydání Zpravodaje jsme po vydatných deštích psali o 1. povodňovém stupni na Divoké Orlici a přinesli jsme i fotografie rozvodněné řeky a zasahujících hasičů. Následně na to však přišlo rozvodnění ještě větší, opět s 1. povodňovým stupněm, ale už i se zatopením sklepů některých spoluobčanů. Opět jim pomáhali naši hasiči a opět jim patří poděkování.

Podařilo se nám získat dvě dotace od Ministerstva životního prostředí (ve výši 85 % celkových nákladů) na vytvoření přírodních zahrad v mateřské školce ve výši 292 441,21 Kč a u základní školy ve výši 323 413,61 Kč. Na jejich realizaci se dle zadání budou podílet také děti, pedagogové a rodiče dětí. U ZŠ bude s realizací započato již letos, přírodní zahrada MŠ se bude realizovat až po kanalizaci v roce 2021.

Od Ministerstva vnitra jsem obdrželi potvrzení o přidělení dotace ve výši 2,5 mil. Kč na novou hasičskou cisternu. Od Krajského úřadu Královéhradeckého kraje jsme obdrželi dotaci ve výši 1 mil. Kč, také na tuto novou hasičskou cisternu. Cisternová automobilová stříkačka od firmy Scania (vysoutěžena veřejným výběrovým řízením) byla zadána do výroby a bude k převzetí někdy ve 2. polovině I. čtvrtletí příštího roku.

V přízemí úřadu městyse (prostory bývalé školní kuchyně a jídelny) byly zahájeny a probíhají práce na jejich rekonstrukci. Vznikne zde nová klubovna doudlebského klubu seniorů a další multifunkční prostory (komunitní centrum). Předpokládaná cena této investice bude cca ¾ milionu korun.

V závěru měsíce června 2020 byla úspěšně dokončena významná investiční akce – zateplení fasády našeho víceúčelového objektu LENA, a vy ji

vidíte již v novém kabátě. Že jí to sluší?

Celou akci velice úspěšně provedla firma Václav Daněk – LAGUNA. Celkové náklady činily 1 675 733 Kč, ale veliké poděkování z tohoto místa chci vyjádřit Královéhradeckému kraji, který nám přispěl dotací ve výši 634 000 Kč.

Další úspěšně zakončenou akcí, která je při průjezdu i průchodu naším městysem po silnici I/11 i jasně viditelná, je rekonstrukce čtyř přechodů pro chodce. Tuto akci realizovala firma STRABAG, a.s., která prováděla současně i rekonstrukci povrchu této silnice. Tyto čtyři přechody „nás přišly“ na 1 004 981 Kč, což prakticky znamená: 1 přechod rovná se ¼ milionu korun. Ale i zde musíme vyslovit slova díky Královéhradeckému kraji, který nám na tyto přechody poskytl dotaci 230 000 Kč, čili prakticky zaplatil jeden přechod.

Průběžně vás chceme i informovat o naší zdaleka největší investiční akci – výstavbě splaškové kanalizace. Zatím proběhly v sále LENA 2 schůzky s majiteli nemovitostí, které se budou připojovat na naši splaškovou kanalizaci, a to z ulic Fügnerova, Švermova a U Bažantnice. Taká byla započata I. etapa ulice Jiráskova. S vlastníky nemovitostí byly sepsány nájemní smlouvy na projektovou dokumentaci a darovací smlouvy na revizní šachty. Na Stavební úřad v Kostelci nad Orlicí bylo zatím předáno 68 žádostí. Z celkových rozpočtovaných nákladů ve výši 135 548 tis. Kč (bez DPH) bylo zatím proinvestováno „pouze“ 13 749 tis. Kč, což představuje jen 10,14 % z celkového rozpočtu, takže to hlavní nás teprve čeká. Zatím bylo vybudováno 5 přečerpávacích šachet

Nejčerstvější informací pro nás všechny je ta, že na našem účtu „přistál“ ve středu 12. 08. 2020 jednorázový nenávratný příspěvek jednotlivým obcím Královéhradeckého kraje podle zákona č. 159/2020 Sb. kompenzačního bonusu (coronavir) ve výši 2 236 tis. Kč.

To je tak nějak možná to nejpodstatnější, co se událo od minulého vydání zpravodaje a dále bych vám všem chtěl jen popřát poklidný a pohodový průběh zbytku prázdnin, a hlavně vás opět požádat o velkou trpělivost s probíhajícími pracemi, spojenými s výstavbou kanalizace

a velkou míru pochopení, že nic nevzniká bez s tím souvisejících problémů.

Děkuji.

20 LET ÚSPĚŠNÉHO PARTNERSVÍ A SPOLUPRÁCE

V pátek 3. července 2020 odjela naše delegace do jihočeských Doudleb, kde proběhla neformální oslava vzájemné dvacetileté doudlebské spolupráce a partnerství, která byla vlastně odstartována pomocí našich hasičů při povodních v roce 2000, které zasáhly tuto obec. Z členů našeho zastupitelstva se kromě mne zúčastnil pan Kopsa a manželé Kolečkovi. Na sobotu i nedělní dopoledne pro nás byl připraven zajímavý program (např. návštěva kláštera v Borovanech, prohlídka 2. největší úpravny pitné vody v bývalé ČSFR atd.).

Paní místostarostka Miroslava Caplová s pamětní plakétou od našeho městyse a vedle ní pan starosta Zdeněk Šmíd s drobnými dárky.

Velitel JSDHO Bc. Martin Michal převzal pamětní plaketu od našich hasičů.

V sobotu 4. 7. 2020 se odpoledne konala tradiční hasičská soutěž, i když tato byla pojata trochu netradičně. Na slavnostním nástupu hasičského víceboje nastoupili naši hasiči i hasičky srdnatě a odhodlaně...

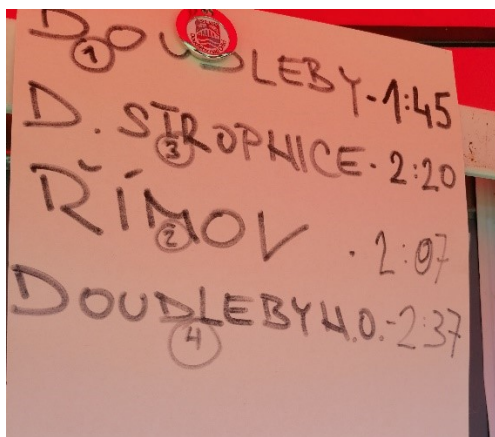

Také do klasického útoku se pustili s plnou vervou...

Přestože již od večera předchozího dne pečlivě trénovali, poslední část hasičského víceboje je jednoznačně zaskočila, takže na povinném vypití třetinky libovolného nápoje (převážně piva) ztráceli cenné vteřinky...

A potom už ale závěrečný verdikt vyzněl skutečně nemilosrdně... Ale příště to už prý bude obráceně...

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ – PŘEDBĚŽNÉ INFORMACE A ÚVAHA

V návaznosti na aktuální informaci o stavu projednávání čtyř odpadových zákonů v Poslanecké sněmovně bych vás chtěl jen stručně informovat o tom, co nás čeká:

1. Výše skládkovacích poplatků.

Tato tabulka naznačuje, jak by mohly vypadat skládkové poplatky. Pro obce je nejdůležitější poplatek za „využitelné odpady“, kam by spadaly skládkované komunální odpady.

Dílčí základ poplatku za ukládání	Poplatkové období v roce									
	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030 a dále
využitelných odpadů ^{*)}	800	900	1000	1250	1500	1600	1700	1800	1850	1850
zbytkových odpadů	500	500	500	500	500	600	600	700	700	800
nebezpečných odpadů	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000	2000
vybraných technologických odpadů	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45
sanačních odpadů	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000	1000

^{*)} podle § 40 odst. 1. návrhu zákona

Poznámka:

Dosavadní výše skládkovacího poplatku činí 500 Kč/t.

2. Výjimka ze skládkovacího poplatku za „využitelné odpady“ pro obce.

Oproti původnímu textu návrhu zákona, kde byla motivace k třídění vztažena formou třídící slevy k dosažené míře třídění v obci, je ve schválených bodech sleva vztažena k objemu skládkovaných komunálních odpadů.

Z výše uvedeného poplatku za „využitelné odpady“ by obce mohly přejít na snížený tzv. „poplatek za komunální odpady“ ve výši 500,- Kč/t za

podmínky, že množství jimi skládkovaných komunálních odpadů nepřekročí limit uvedený v této tabulce:

Rok	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029
Množství odpadu na obyvatele v tunách	0,2	0,19	0,18	0,17	0,16	0,15	0,14	0,13	0,12

- Jen pro informaci – za rok 2019 výrazně překračujeme...

3. Cíle pro separaci

Beze změny zatím zůstávají povinnosti obcí k plnění podílu separace komunálních odpadů. Text v návrhu zákona:

„Obec je povinna zajistit, aby odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily v kalendářním roce 2025 a následujících letech alespoň 60 %, v kalendářním roce 2030 a následujících letech alespoň 65 % a v kalendářním roce 2035 a následujících letech alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů, kterých je v daném kalendářním roce původcem. Do výpočtu podílu mohou být zahrnuty rovněž odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu vznikající na území obce při činnosti nepodnikajících fyzických osob, které nejsou předávány do obecního systému.“

Z tohoto všeho nám logicky vyplývá, že by měli občané stále více třídit odpady, abychom za ně méně platili. Z tohoto důvodu (a i na základě vlastních návrhů občanů jsme zakoupili 15 ks kontejnerů na kov, které jsou umístěny na našich sběrných místech. Jsou barevně odlišeny (jsou šedé) a co má být jejich obsahem, je na nich výrazně napsáno. Přesto se v nich nachází igelity, plastové láhve atd. V našich žlutých kontejnerech na plasty naši pracovníci nacházejí zase papírové krabice a kartony.

Poslední „zajímavý poznatek“ mám z počátku tohoto týdne, kdy jsme u bílého zvonu na sběr bílého skla u lávky byli upozorněni na sletování včel a vos. Opět byli povoláni naši hasiči, kteří disponují speciálním vysavačem na jejich likvidaci. Při pohledu dovnitř se mi naskytl zajímavý pohled:

Kromě drobnosti, že láhve jsou vyhazovány i s víčky sem „nějaký dobrák“ vyházel i kompoty (některé se rozbily) a také pytel s trávou.

Když si to člověk pak celé shrne dohromady, napadá mě otázka, kterou kdysi oslovil mistr zde v bývalé Perle (když jsem tam pracoval a byl u toho) jednoho nechápavého zaměstnance: „Hele, ty jsi tak blbej od přírody, nebo to děláš schválně?“.

Tak nevím, co si o tom všem myslet...

Ing. Ivan Kepřta, starosta městyse

Mateřské centrum Jablíčko Doudleby nad Orlicí

Otevřeno máme každou středu od 9 do 12 hodin pro maminky s dětmi.

Rádi přivítáme i nové děti s maminkami.

Děti mají možnost si pohrát s novými kamarády a zvykat si na kolektiv.

I maminky si rády předávají zkušenosti, rady, informace o mateřství a přípravy do zaměstnání.

Těší se na vás

Andrea Čejpová a Eva Abelová

Sraz „Šarpej v nouzi“

Datum konání 12. 09. 2020 od 11 hodin v areálu kynologického cvičiště. V září se ještě bude konat v knihovně prodejní aukce knih, jejíž výtěžek bude věnován spolku šarpej v nouzi.

Občanské sdružení Diakonie Broumov ve spolupráci
s Úřadem městyse v Doudlebach nad Orlicí

Sběr šatstva

VYHLAŠUJE

HUMANITÁRNÍ SBÍRKU

- Letního a zimního oblečení /dámské, pánské, dětské/
- Lůžkovin, prostěradel, ručníků, utěrek, záclon, látek
- Domácích potřeb - nádobí bílé i černé, skleničky
- Peří, péřových a vatovaných přikrývek, polštářů a dek
- Obuvi – veškerá nepoškozená
- Hraček – nepoškozené a kompletní

**chybí nám především
dětské oblečení a
staré dloptícké brýle**

dne: **v pátek 28. srpna 2020 od 13,00 do 17,00 hodin**
v sobotu 29. srpna 2020 od 9,00 do 11,00 hodin

místo: v garáži za úřadem městyse

Věci zabalené do igelitových pytlů či krabic, aby se nepoškodily transportem

Děkujeme za Vaši pomoc.

Klub seniorů s novým názvem – SKS

Spolek Klub seniorů z.s. (SKS) v Doudlebach nad Orlicí byl zapsán 15. 02. 2020 do spolkového rejstříku vedeného u Krajského soudu v Hradci Králové. Jeho účelem je poskytování obecně prospěšných služeb pro aktivní vyplnění času seniorů v Doudlebach nad Orlicí a okolí. Spolek je pokračovatelem Klubu důchodců, později Klubu seniorů.

Na ustavující schůzi Spolku jsme schválili program akcí na rok 2020. Každý měsíc byly naplánovány zajímavé akce, výlety. Bohužel do toho zasáhla „vyšší moc“ v podobě koronavirové pandemie. A proto k uplynulému pololetí jen několik úvah.

Prázdniny – magické slovo pro všechny školáky. Pro seniory dva měsíce, kdy se setkáváme jen náhodně na ulici, když jdeme na nákup. Dva měsíce, kdy splácíme péči našich dětí hlídáním vnoučat a pravnoučat. Ale protože čas letí rychle a jak člověk stárne, tak snad ještě rychleji, konec prázdnin tu bude, co by dup. Tak je pomalu čas naplánovat činnost Spolku do konce roku. To znamená zájezdy, sportovní aktivity a zábavné akce s hudbou.

A ještě jedna důležitá akce nás čeká. Budeme se stěhovat z internátu do nové klubovny na úřadu městyse. Doufám, že se nám tam bude líbit a že se nás tam bude scházet čím dál víc.

Dana Mikulecká

Rakousko 16. 07. 2020 DUNAJ * WACHAU

Ve čtvrtek 16. 07. 2020 se někteří členové našeho klubu zúčastnili zájezdu do Rakouska, údolí Wachau. Nejdříve jsme přijeli do města Melk, kde jsme navštívili slavný Benediktinský klášter, který stojí na 60 m vysoké skále nad řekou, k jehož slávě přispěl i italský spisovatel Umberto Eco, který sem zasadil děj svého románu Jméno růže, v jehož filmové podobě ztvárnil hlavní roli Sean Connery. Prošli jsme krásné zahrady a někteří stihli projít i městečko. Z Melku jsme jeli lodí do městečka Dürnstein.

Wachau je impozantní údolí, které je zapsáno na seznamu UNESCO a je určitě nejkrásnějším úsekem Dunaje. Z lodi jsme pozorovali vinice, hrady, kláštery a starobylá městečka.

Dürnstein nás přitahoval už z lodi barokním klášteřem s modrobílou věží. Někteří vyšli na zříceninu hradu **Burguine**, kde byl vězněn anglický král Richard Lví srdce při svém návratu z křížové výpravy. Byly odtud krásné vyhlídky na okolí s úžasnými vinicemi. Pokračovali jsme autobusem do města **Krems** s mnoha památkami - historické domy, Steiner Tor – zachovalá městská brána z 15. století, kostely Bürgerspilskirche a Pfarrkirche s bohatou barokní výzdobou, radnice a pěší zóna lemovaná historickými měšťanskými domy. Odtud pochází Kremžská hořčice. Výlet se vydařil a hlavně nám přálo i počasí. Navrátili jsme se v nočních hodinách.

Jana Florianová

SENIOR V POHYBU

2. ročník

v úterý 22. září 2020

Program:

13:00 – 14:30 prezenze na zámku v Doudlebach n. Orl.

13:15 – 16:00 Doudlebský quest (hledáčka s pokladem)

14:00 – 17:00 pohybové aktivity na hřišti TJ Velešov

(hod kroužky – pétanque na čáru – koloběžka - šipky)

17:00 – 20:00 - společenské posezení se Švandou

Přihlášky do 12. září 2020 na adresu:

Spolek Klub seniorů, Dukelská 68, 51742 Doudleby nad Orlicí

e-mail: florianova.i@seznam.cz mobil: 723 019 752

Startovné 50,- Kč (v ceně občerstvení a odměny) bude vybíráno při prezenci.

Kdo by měl zájem o prohlídku zámku a muzea, ať přijede v dopoledních hodinách. (Otevřeno od 9:00 hodin)

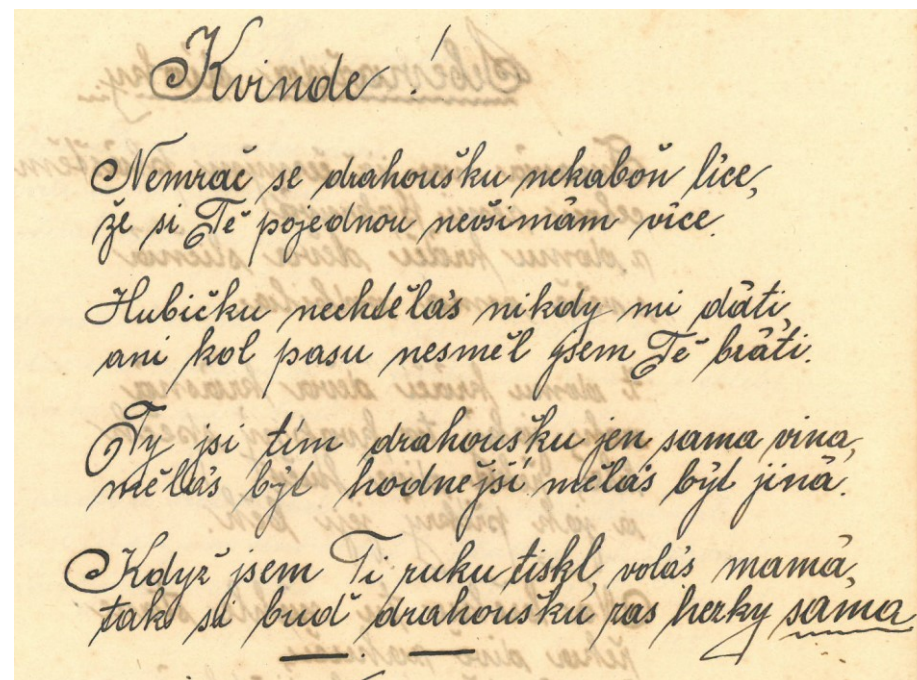

A léta běží, vážení...

...jen dříve narození vědí, že tak se kdysi jmenoval pořad českého rozhlasu. Pořad už neexistuje, ale to nic nemění na tom, že léta plynou dál. A pamětníci se někdy z nostalgie, jindy z nutnosti, že už nemají kam svoje hmatatelné vzpomínky uložit a hledají pro ně prázdná místečka ve svých domech, přehrabují ve svých skříních a sklánějí se, někdy se slzou v oku, nad obsahy starých krabic. Někdy i vyhazují. Mladí se stěhují, vyklízejí půdy, odvázejí staré haraburdí na

sklárky. A občas se tak do popelnic a kontejnerů dostanou i pravé poklady.

Před nedávnem byl například ve sběrném dvoře objeven sešit – deník - památník, ve kterém můžeme pod některými zápisky nalézt i datum. Ta básnička, kterou si tu můžete přečíst, psaná krásným písmem, které dnes už nikdo neumí, je například z roku 1914. Vypadá to, že přinejmenším

některé ze zápisků byly pořízeny na bojišti za I. sv. války. Pro rodinného příslušníka – vnouče či spíše pravnouče – už nemá jaksi smysl skladovat takové zbytečné papíry. Ale z hlediska historie jsou to vlastně skvosty.

Tento sešit se podařilo zachránit a pana starostu navíc inspirovat. V nově upravovaných prostorách bývalé školní jídelny v budově úřadu bude umístěn „historický koutek“. Měly by se tam postupně ocitnout různé „pamětihodnosti“ z Doudleb. (A až se koutek změní v kout a pak i místnost, budeme mít základ pro doudlebské muzeum 😊.)

Proto vás v závěru tohoto povídání vyzýváme: Až budete držet v ruce něco z vaší půdy, smetat z toho pavučiny, sfoukávat prach a přesouvat „veteš“ směrem do popelnice, stavte se nejdříve na úřadě. Třeba se nakonec stanete slavným a pod tím - z vašeho pohledu - krámem, bude jednou položena cedulka s vaším jménem, jakožto přispěvatelem skvělého exponátu do doudlebské sbírky.

Už se na vás a vaše historické nálezy velmi těšíme!

pracovníci úřadu městyse v čele s panem starostou

Místní knihovna

Fotografie P. Matušky z besedy 25. 6. s letcem RAF Tomášem Lomem a autorkou knížky Dobrodružství pana Wellingtona, přibližující klukům i jiným nadšencům právě osudy českých letců RAF za války, Hanou Bergmannovou Klímovou. Návštěvníci zaplnili zrcadlový sál zámku a všichni odcházeli s obdivem k vitalitě i skromnosti Toma Loma, jak mu říkají známí.

Helena Hájková, knihovnice

Místní knihovna a kulturní komise zvou na koncerty a pořady

Ve středu 26. srpna přijede do Doudleb podruhé houslista **Jan Hrubý**, čerstvý sedmdesátník. V květnu 2019 s ním na sýpce koncertovali Kučera a Jesse Ballard, tentokrát s ním budou hrát **Ondřej Fencel** na klávesy a foukací harmoniku a **Sean Barry** na keltskou harfu. Viz plakát na obálce.

Ve čtvrtek **3. září se od 18 hodin** uskuteční koncert skupiny **Rangers - Plavci**, která letos slaví 55 sezón aktivního muzicírování. Od roku 2013 hraje ve složení Miroslav Řihošek (jediný z původní sestavy), Maxmilian Presser, Iva Hajnová (Schovanky), Karel Macálka a František "Goliš" Drápal. Více viz plakáty, vstupenky jsou v předprodeji na zámku a v knihovně.

Nikdy není pozdě na šťastné dětství - to je název autobiografické knížky **Beatrice Landovské**, ze které bude číst na zámecké sýpce v úterý 8. září od 18 hodin. Dcera Pavla Landovského, básnířka, spisovatelka, současnou profesí astroložka. S jejím dovolením přetiskujeme část rozhovoru z Novinek:

Vaši rodiče byli sečtělí divadelníci. Jméno Beatrice jste dostala podle Dantovy Božské komedie?

Myslím, že ne, i když Božskou komedii mám ráda, a když jsem jednu chvíli učila češtinu, byla to má oblíbená maturitní otázka.

Maminka si našla jméno Beatrice v jednom románu Liona Feuchtwangera. Já jsem ale v dětství chtěla být jako ostatní a přála jsem si obyčejné jméno, ne takhle zvláštní. Koho nevytočilo moje příjmení, všiml si aspoň Beatrice. Dnes jsem s tímto krásným jménem samozřejmě spokojená a nemusím si aspoň dávat žádné pseudonymy. V mládí v disentu jsem psala pod jménem Anna Wágnerová, po prababičce. Básně a povídky. S jednou jsem vyhrála jakousi literární soutěž, ale jinak jsem publikovala jen v samizdatu.

Od třinácti píšu také deníky, zpočátku proto, že mi spousta věcí na světě nedávala smysl a doufala jsem, že je časem pochopím. Psaní je dobrá autoterapie.

Deníky vám pomohly při psaní knihy, která je časově ohraničena roky 1962–1976. Na co vzpomínáte ráda a na co se snažíte zapomenout?

To je obtížné říci jednou větou. Těch krásných okamžiků bylo tolik! A těch temných jakbysmet. Jeden z nejstarších zážitků, které si pamatuji, bylo procitnutí v kočárku v zákulisí divadla na Vinohradech.

Už tehdy jsem věděla, že hlavně nesmím promluvit. Viděla jsem zvláštní prostor plný světla a nádherně oblečené lidi – herce v kostýmech. Strávila jsem v divadle rané dětství a zažívala tu významné pocity, díky nimž mám divadlo celoživotně ráda. Chtěla jsem být herečka, režisérka, spisovatelka..., což se mi nepovedlo.

Jaké povahové rysy jste zdělila po otci a po mamince? Lásku k autům, koním...?

Po obou jsem zdělila určitou energii, někdy možná až nesnesitelnou, vitalitu, smysl pro drama, tvrdohlavost a nezlomnost. Ta se projevuje i v mém vytrvalém psaní, i když své čtenáře si našla až tahle poslední kniha.

Ke koním nemám tak intenzivní vztah jako matka, ale občas na nich jezdím. Mám obecně ráda všechna zvířata. Auta milovali oba rodiče, jezdili dokonce automobilové závody. Se sestrou jsme s nimi prožili v autech plno bizarních dobrodružství. Já taky ráda řídím, myslím, že dobře, ale ne tak riskantně jako táta. Jezdím pomalu, protože u toho přemýšlím a nechci nikoho ohrožovat.

Naskočí vám nějaká situace, která by otce charakterizovala?

Nevyzpytatelnost, to byla jeho hlavní vlastnost. Máma byla vyzpytatelnější, ale zase víc riskovala. Táta měl na jedné straně záchvaty empatie a ochoty pomáhat.

Na druhou stranu se stávalo, že nás se sestrou někde nechal napospas osudu třeba i několik dnů. Dělal to částečně vědomě, částečně nevědomě. I proto pro nás bylo nepředstavitelné vydat se za ním do emigrace, kde prožil jedenáct let. Nebylo jisté, jestli by nás i tam nenechal napospas osudu.

Byl znám tím, že pomohl mnoha lidem. I cizímu člověku s berlemi zastavil a odvezl ho, kam potřeboval, a ještě mu strčil do kapsy peníze. Ale doma to měl jinak, byl prchlivý a musely jsme být připravené na všechno, být neustále ve střehu.

Takže jaký byl otec? Podle mě vlastně nevěděl, že je táta. Zůstal většinu života v takové hravé, odbojné energii jako celá generace traumatizovaná válkou, která se složitě propracovávala k vlastní dospělosti.

Jak se v průběhu času měnil váš vztah k bohémským rodičům?

Pomalu, přesto zásadně. Původně mi spolužáci záviděli slavného otce a prima maminku v džínách, zatímco já jim záviděla vyrovnané prádlo ve skříních, špajz plný zavařenin a společné dovolené. Těžko říct, s kterým z rodičů jsem se cítila bezpečněji. Trápilo mě, že se ani jeden jako rodič

nechová. A sebe jsem pak logicky vnímala jako outsidera a v kolektivu souputníků jsem marně hledala své místo.

Asi v tom hrála roli i moje povaha a mentální predispozice, dnes se říká poruchy pozornosti či dyslexie, které přispívaly k mým pocitům nezařaditelnosti. Ale jako astrolog vím, že se to dá nazvat i jinak. Třeba Osud.

S tátou to nebylo jednoduché ani po návratu z emigrace. Teprve poslední roky se změnil. Trávila jsem s ním hodně času, trochu se o něj starala a byli jsme v pohodě. Dá se říct, že byl na mě dokonce hodný. Jistě i proto, že byl nemohoucí a zmoudřelý stářím. Už to nebyl ten nevyzpytatelný čert.

Tatínek zemřel před pěti lety. Maminka Helena Albertová žije?

Ano, a jak! Když se poznala s tátou v klatovském divadle, byla mladička. Pracovala jako kulisačka a herečka, později jako čalounice ve Vinohradském divadle, scénografka, dramatička, napsala několik divadelních her a po revoluci se stala ředitelkou Divadelního ústavu. Dnes je jí 78 a pořád je aktivní, dělá léta principálku ochotnického souboru v Kytlici. Kdysi tam koupili s tátou starou chalupu.

Zaujalo mě vaše líčení života s prarodiči a jejich přísná výchova. Hodila se vám později?

Pokud máte na mysli vokovické prarodiče z maminčiny strany, ti nás vedli velmi asketicky, nechtěli být závislí na materiálním pohodlí. Měli zvláštní, ambivalentní vztah k majetku, což nejspíš souviselo s tím, že oba pocházeli z relativně movitých poměrů a obě rodiny o všechno přišly. U Albertů se ctílo kultivované stolování, a přitom kvalita a kvantita pokrmů na talíři byla i na socialismus nezvykle nízká, nejčastěji jsme měli jen vodovou polévku s chlebem. V bytě nebylo křeslo ani pohovka a nepřipouštělo se žádné lenošení – „přes den se přece neleží“. Babička s dědečkem pro nás denně tvořili smysluplný program, děda nás směřoval ke sportům a hudbě, babi, překladatelka, nás vedla k lásce ke

knihám a kultuře. Měla ve zvyku každou činnost dělat hodinu: četla, šila, procházela se, poslouchala rádio, vařila. Dnes vidím, že to byl zajímavý systém, který ji udržel vitální a bdělou, takže přežila všechny pohromy a režimy mentálně i fyzicky svěží. Poprvé si lehla až v devadesáti, v den, kdy zemřela.

Vy, jak vidím, křesla a pohovky máte!?

No jasně. Tehdy mě ta askeze samozřejmě štvála, takže ve svém dospělém životě jsem se zařídila právě opačně. Když jsem v rodině mého někdejšího muže prvně viděla na stole mísu plnou řízků a mohla si vzít, kolik srdce ráčilo, byla jsem v transu. Zpětně ale můžu říct, že mi výchova prarodičů dala dobrý základ, zocelila mne. Současný partner si pochvaluje, jak jsem výborně připravená na všechny krize.

Kdo z přátel vašich rodičů vám nejvíc utkvěl v paměti? Kubišová? Havel? Juráček?

Výjimečných osobností, a to nejen těch věhlasných, byla v mém životě spousta. Vzpomenu jednoho za všechny: scénografa Otu Schindlera, který dvakrát riskoval svou kariéru divadelního výtvarníka, abych mohla po maturitě někde pracovat. Obelstil postupně dva komunistické ředitele divadel: Buchvaldka v Realistickém divadle a pak Větrovce u Burianů, že v mém případě se jedná jen o shodu jmen. Nosil u sebe moji občanku a ve správný moment, když byli unaveni, jim ji podstrčil, aby mi dali razítko a tím stvrdili můj pracovní poměr. Uchytit se jako rekvizitářka nebo zvukařka v divadle bylo skutečné terno.

Samozřejmě tam patřil Václav Havel, když se na něj ptáte. Byl to opravdu charismatický člověk. Jako tátův blízký kamarád se vyskytoval v mém životě od dětství, což mě ovlivnilo hodně a léta jsem si myslela, že lidí jako on je na světě většina! Že přemýšlivost, humor, morální zásady a starost o osud celého světa jsou přirozené vlastnosti. Z rozčarování, že to tak není, jsem se v podstatě ještě nevzpamatovala. Měla jsem moc ráda i Olgu. Byli sympatický a velmi sehraný tandem.

Máte konkrétní vzpomínku?

Mám jich víc, ale pamatuji se, jak jsme jednou po nějakém absurdním výletě přijeli s rodiči vymrzlí na Hrádeček a Olga nám hned uvařila sladký čaj a do obrovské mísy nasypala celý pytlík hrozin a nalámala celou, ano prosím, celou čokoládu – a tu před nás postavila na stůl. Takovou velkorysost a duchapřítomnost jsem odjinud neznala. Olga se vždycky zachovala prakticky a citlivě. Možná působila odměřeně, ale já jsem zažila víckrát, že v malých i velkých krizích reagovala okamžitě, přímo a lidsky. K nám dětem zachovávala něco na způsob zvláštního odstupu, takže se s ní malý člověk nemusel cítit jako blbec. Ani to jsem neznala. Byla klidná i v situacích, kdy ji ze strachu přestala zdravit většina přátel a na ulici přecházeli na druhý chodník.

Dospělost vám začala ve chvíli, kdy končí vaše kniha. Co přinesla?

Pak už to bylo těžší. Charta 77, zákaz táty, gympl s velkými překážkami: nejdřív až na Dobříši, kam jsem jezdila dělnickým autobusem, ve kterém se mnou cestovali doktoři a profesori z politických důvodů odsunutí mimo Prahu. Dělník ani jeden. Ve 3. ročníku jsem přešla do sběrného gymnázia v Radotíně, kam chodily děti občanů nepohodlných režimu. Jáchym Topol, Milena Grůšová, Hanka Skoumalová, Saša Kobranov... Náš třídní časopis se stal předskokanem Revolver revue.

Můj druhý a skrytý život byl nabitý událostmi, večírky, tajnými koncerty, čteními a výrobou samizdatů. V půlce 80. let jsem se seznámila s Jurou Háskem Krchovským a v roce 1987 se nám narodila Viktorka.

Pak přišla sametová...

Ještě před ní vznikla v Basileji podzemní univerzita pro východní blok a v Praze její první pobočka. Pro lidi pracující v samizdatu s jazykem. Chodili tam Saša Vondra, Čuňas Stárek, Anna Šabatová, Petr Placák... Po roce ale nastala revoluce a škola vplynula do filozofické fakulty, spolu s profesory, kteří vylezli ze sklepů a kotelen a vrátili se po letech na akademickou půdu. Zvláštní skupina. Já čekala druhou dceru a fakultu jsem dodělala až roku 1997. V té zrychlené době, kdy lidi naskakovali do

rozjíždějících se vlaků, šli do vlády, zakládali noviny, začínali cestovat a vydělávat peníze, jsme s Jurou žili trochu stranou, celkem bez peněz jsme pozorovali, jak se mění svět a mnozí lidé před očima.

V jisté euforii jsme prožili 90. léta. Stačilo nám, že jsme mohli chodit absolutně všude: na vernisáže, na Hrad, na kulturní akce. Dcery si pamatují, že jsme je vodili na recepci, aby se pořádně najedly.

Pracovala jste někde?

V roce 2000 jsme se rozcházelí s Jurou a já začala učit neslyšící děti. Jenže pevný režim, každodenní vstávání a náročné přípravy mě vysílily. Nestíhala jsem nic jiného než práci a spánek. Po dvou letech jsem odešla a zkusila se žít na vlastní pěst.

Zajímala mě astrologie a různé alternativní sebepoznávací techniky, prošla jsem kurzy tantry, šamanismu a rodinných konstelací. Roku 2003 jsem si založila astrologickou živnost, ale ještě dlouho jsem si přivydělávala brigádami, pomáhala jsem při výstavě o Praze nebo učila cizince česky. Vlastně ani dnes nechápu, jak jsme to všechno přežily.

Tehdy jste se zbavila svého pocitu outsidera?

Ha, ha, ha! To bylo postupně v průběhu let. Svě jinakosti jsem se nezbavila nikdy, ale jako outsider už si nepřipadám. Přijala jsem to, protože každý jsme něčím zvláštní.

A dnes se mi i hodí: poruchy komunikace dávají na druhou stranu zvláštní komunikaci. Ta mě vede k mému vidění světa a přivádí lidi, které bych – být v normě – nepotkala. Hlavní je přijmout sám sebe a svůj osud.

A záleží jen na nás, zda se budeme vracet do dětství pro šťastnou sílu, nebo budeme plýtvat energií ve snaze zpětně vyřešit něco, co je dávno skončeno. Zapomenout na to šťastné je jako hodit perly zpět do moře...

Mezitím vyrostly i moje dcery, dnes je jim kolem třicítky a taky se dlouho hledaly. Mladší studuje scénografii a má roční miminko. Starší je učitelka jógy.

Vy děláte astrologické poradenství, co všechno nabízíte?

Nevíte, jak dál, co s načatým životem? Nerozumíte svým vztahům? Nechápete, proč se vám opakují nezvládnutelné situace, prostě potřebujete nahlédnout svou situaci z odstupu?

Pak zadáte astrologovi své údaje včetně hodiny narození – a počítač vypočítá horoskop a astrolog (tedy já) vám pomůže s tím, jak své úkoly, lekce a krize pochopit a uchopit.

Věnuji se rozboru hlavně z hlediska psychologického, zajímám se s klientem o hlavní úkoly života. Astrologie, ač královna esoterních věd, je jen jeden z mnoha displejů, které nás vedou k nadosobnímu úhlu pohledu na úkoly vezdejšího života. Já se zaměřuji na tzv. karmickou astrologii.

K tomu praktikuji rodinné konstelace, kde se mentální rovina astrologie doplňuje o emocionální prožitek. Jsou to dvě odlišné techniky, ale jejich kombinace je velmi efektivní.

Jak byste přiblížila princip rodinných konstelací?

V našich materialistických podmínkách se jen těžko popisuje, jde víceméně o práci se skupinovou energií, o léčení skupinové duše. Základní lidský systém je rodina, a ta nám dává veškeré vzorce na vztahy ve světě. Přírodní národy všechno čistí, nedovolí, aby něco na úrovni rodiny, kmene nebo většího společenství – masakry, války, ztráty, těžké smrti – nebylo léčeno. Vědí od svých předků a z hluboké zkušenosti, že to, co se neoželí, neléčí a nepřijme, člověka v jeho systému jednou doběhne. A my jsme společnost, která nevyčistila tři války, proto jsme tak psychicky křehcí... Pracují s duší systému, ne s vaší. Zajímavé je, že když je absolvuje jeden, časem ovlivní i další lidi kolem.

Co máte dnes nejraději?

Toho je hodně! Je hezké, když je každý den jiný, špatně snáším stereotyp. Ale jak jsem starší, mám čím dál radši věci, které se opakují a vracejí. Ráda jsem sama ve svém bytě, ale taky jsem moc ráda ve společnosti, mezi svými blízkými nebo letitými přáteli, miluji pobyty v přírodě, ráda jezdím na kole, plavu a cestuju.

Miluju léto, vodu a ticho. Západy a východy slunce – někdy mi působí radost jen nějaká chvíle sama o sobě, že v ní mohu být. A moje krédo? Otče náš, jenž jsi na nebesích... Člověk by se měl asi pořád vztahovat k tomu, co ho přesahuje.

Čtení Beatrice Landovské doplní Tobiáš Jirous čtením z knihy Tweety, kterou sestavil z deníkových zápisků své matky, básnířky a historičky umění Věry Jirousové.

Muzeum a galerie Orlických hor v Rychnově nad Kněžnou ve spolupráci se Spolkem přátel historie Vamberk Vás srdečně zve na akci

„Legiovlak ve Vamberku“

slavnostní zahájení v úterý 18. srpna 2020 v 10 hodin

na vlakovém nádraží ve Vamberku

Nádraží Vamberk je jedenáctou zastávkou legionářského vlaku při jeho letošním putování po městech České republiky. Legiovlak se skládá ze 14 zrekonstruovaných vagonů, které představují vojenský ešalon. Přístupný je zdarma od úterý 18. až do neděle 23. srpna. Ve všední dny od 8 do 18 a o víkendu od 9 do 19 hodin.

Součástí akce jsou též výstavy „Čechoslováci v boji za vlast“ (otevřena do 31. října 2020) a „Československé legie 1914-20“ (otevřena od 18. - 23. srpna 2020), které můžete navštívit v prostorách Muzea krajky Vamberk.

Kulturní komise městyse Doudleby nad Orlicí

pořádá

v návaznosti na dětský karneval akci:

ROZLOUČENÍ S PRÁZDNINAMI

v neděli dne 30. 08. 2020

U splávku „Na vagonu“

Program začíná
od 15 hodin
oblíbenou
dětskou show
Inky Rybářové

Pokračuje se drobnými soutěžemi, v nabídce bude i malování na obličej, projížďka na raftu a v závěru si každé dítě může opéct buřtíka, kterého obdrží od pořadatelů.

Malá odměna děti nemine...

Pitný nealkoholický režim je zajištěn.

V letošním roce nám bylo odepřeno oslavit Noc s Andersenem, Čarodějnice, Den dětí, Vítání léta...

Přijďte se tedy s létem alespoň rozloučit!

Sbor dobrovolných hasičů
Doudleby nad Orlicí

VÁS srdečně zve
na

KARNEVAL
S
MÁŠOU A MEDVĚDEM

ZÁBAVA * SKÁKACÍ HRAD * SOUTĚŽE * PĚNA

KDY: 29.8. 2020 od 14:00

KDE: NA VAGONĚ Doudleby nad Orlicí

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

Děkujeme sponzorům akce

ODBORY KAVO

BEDNAR

TISKÁRNA

Martina Linertová Vamberk - pečení dortů
Cupcakes Barbora Jechová
Nina Ha Thao Nhi - Večerka Vamberk
Městské informační centrum Rychnov n. Kn.

@charvá!

Farmářské trhy

řemeslný jarmark

neděle
16. srpna 2020
9:00 – 15:00 hod.

10:00 Harmonikář Míra
13:00 Music Melody
Švanda a Trávas

STÁNKY

Farmářské i řemeslné
kovář, dráteník,
brusič, šperkař
med, medovina
ovoce, zelenina
koření, masti
svíčky, košíky...

Trhy 2020

19. července

16. srpna
řemeslný
jarmark

13. září

18. října
dušičkové trhy

15. listopadu

13. prosince
vánoční trhy

zamekdoudleby@seznam.cz

www.zamek-doudleby.cz

tel: 733 183 799 777 888 083

Honza Hrubý

trio

V akustickém triu se zpěvákem, klavéristou a kytaristou **Ondřejem Fenclem** (m.j. 5P Luboš Pospíšila, Marsyas, VI. Merta, Schodiště...) a fenomenálním hráčem na keltskou harfu **Seanem Barrym** (m.j. Lenka Filipová) představí matakár českého bigbitu průřez svou bohatou kariérou - mišíkovky, mertovky, instrumentálky... anebo třeba irské balady v uhrančivém podání Barryho či autorské písně Fenclo. Barevný koncert plný překvapení a nestárnoucích písní (Večernice, Špejchar, Funebráci, Astrolog, Scarborough...) je provázaný smyčcovými tahy nezmara a sedmdesátinika Hrubého, který je na pódiu pořád tak trochu klakem... ostatně, jde o jasně "nejmladší" z Honzových hudebních působišť.

Sýpka zámku Doudleby n.O.
26.8.2020 v 18.00

Vstupné 200,- Kč, Informace na knihovna@doudleby.cz a 494 383 008

Periodický tisk územního samosprávného celku – městys Doudleby nad Orlicí
Publikace je registrována Ministerstvem kultury ČR pod značkou: MK ČR E 15586
Vydává městys Doudleby nad Orlicí, Dukelská 68, IČO 274 909.
Místo vydávání: městys Doudleby nad Orlicí Vydáváno: 1x za 2 měsíce.
Telefon: 494 383 137 e-mail: obec@doudleby.cz Datum vydání: 13. 07. 2020